

დანიელის წიგნი — ას სამოცდაცხრამეტი

წინასწარმეტყველური ძაფების გახსნა: „ციხესიმაგრის“ სიმბოლიზმის გაგება დანიელში

Jeff Pippenger

2024-03-31

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი სიტყვა „სიმაგრით“ აერთიანებს შინაგან და გარეგან უწყებას. კავშირი, რომელსაც იგი ესაიას სამოცდახუთწლიან წინასწარმეტყველებასთან ამყარებს, გარეგანი წინასწარმეტყველების „სიმაგრედ“ რუსეთს განსაზღვრავს, ხოლო იმავე ისტორიის განმავლობაში ქრისტეს მიერ აღდგენილ ტაძარს — შინაგან „სიმაგრედ“. გარეგანი სიმაგრე, რომელიც ოცდამეთერთმეტე მუხლშია და განსაზღვრულია როგორც „ძალის საწმიდარი“, წარმოადგენს მიწიერ მეფეს ან სამეფოს. შინაგანი სიმაგრე, ანუ ძალის შინაგანი საწმიდარი, არის ტაძარი, რომელსაც აღთქმის მაცნე ორმოცდაექვს წელიწადში აღადგენს.

იმ ტაძრის (ციტადელის) უწმინდეს ადგილას ღმერთი ზეციურ ადგილებში ზის.

დანიელის წიგნში ორი ებრაული სიტყვა ორივე ითარგმნება როგორც „საწმიდარი“. ერთი არის „miqdash“, ხოლო მეორე — „qodesh“. „Miqdash“ შეიძლება აღნიშნავდეს წარმართულ საწმიდარს, ან ღვთის საწმიდარს, ან კიდევ სიმაგრეს. „Qodesh“ კი ბიბლიაში მხოლოდ ღვთის საწმიდრის აღსანიშნავად გამოიყენება. დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეთერთმეტე მუხლში მოხსენიებული ძალის (ციხესიმაგრის) „საწმიდარი“ (miqdash) ითარგმნება როგორც „ძალის საწმიდარი“, და იქ „საწმიდრად“ ნათარგმნი ებრაული სიტყვაა „miqdash“, რომელიც აღნიშნავს ქალაქ რომს, რაც როგორც წარმართული, ისე პაპური რომის ისტორიაში რომაული ძალის სიმბოლოა. დანიელი ამ ორ ებრაულ სიტყვას მეტად ფრთხილად იყენებდა. იმ მუხლებში, რომლებიც ადვენტიზმის ცენტრალურ სვეტს წარმოადგენს, ჩვენ ვხვდებით სიტყვას „საწმიდარი“.

მაშინ მოვისმინე, რომ ერთი წმინდანი ლაპარაკობდა; და სხვა წმინდანმა უთხრა იმ ერთ წმინდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: როდემდე იქნება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლის შესახებ და გამაპარტახებელი ურჯულოების შესახებ, რათა საწმიდარიც და მხედრობაც ფეხქვეშ გათელილ იქნეს? და მან მიუხრა: ორ ათას სამას დღემდე; შემდეგ საწმიდარი განიწმიდება. დანიელი 8:13, 14.

ორივე მუხლში „საწმიდრად“ თარგმნილი ებრაული სიტყვაა „qodesh“ და იგი გამოიყენება მხოლოდ ღვთის საწმიდრის აღსანიშნავად. მეთერთმეტე მუხლში, სადაც იდენტიფიცირებულია წარმართული რომი, და კერძოდ, რომის ქალაქში მდებარე პანთეონის ტაძარი, გვხვდება სიტყვა „საწმიდარი“, მაგრამ იმ მუხლში ის ებრაული სიტყვაა „miqdash.“

დიახ, მან თავი აღიმალა თვით მხედრობის მთავრამდეც, და მის მიერ ყოველდღიური მსხვერპლი მოიხსნა, და მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო.

დანიელი 8:11.

დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეთერთმეტე მუხლში მოხსენიებული „ძალის საწმიდარი“ ებრაული სიტყვაა „miqdash“; იგი დაკავშირებულია იმ ებრაულ სიტყვასთან, რომელიც იმავე მეთერთმეტე თავში მეშვიდე და მეათე მუხლებში ითარგმნება როგორც „ციხესიმაგრე“. მეშვიდე მუხლში სამხრეთის მეფე პირდაპირ რომის ქალაქში შევიდა და ჩრდილოეთის მეფე ტყვედ აიყვანა, რადგან იგი შევიდა მის ციხესიმაგრეში; ხოლო მეათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე მხოლოდ „ციხესიმაგრედ“ ადის, რადგან იგი შეჩერდა თავისი სამეფოსა და ეგვიპტის საზღვარზე. სწორედ რაფიას საზღვართან უნდა მიემართა მომდევნო მუხლს. ოცდამეთერთმეტე მუხლში მოხსენიებული „ძალის საწმიდარი“ არის „ციხესიმაგრის“ „miqdash“.

რაფიაში სასაზღვრო ხაზთან გამართული ბრძოლა უკრაინაში სასაზღვრო ხაზთან მიმდინარე ბრძოლის ტიპს წარმოადგენს. ეს წინასწარმეტყველური ისტორია იმ გაგებით არის საცნობი, რომ „თავი“ არის სამეფო ან მეფე; იგი მისი ძალის სიმაგრეა, თუმცა წინასწარმეტყველება მიმართავს როგორც შინაგან, ისე გარეგან ჭეშმარიტებას. გარეგანი ხაზისთვის „ძალის საწმიდარი“ წარმოდგენილია „miqdash“ საწმიდრით, ხოლო შინაგანი ხაზისთვის ძალის საწმიდარი წარმოდგენილია „qodesh“ საწმიდრით.

1844-დან 1863 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზს, რომელიც ასახავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას. ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ გაფანტვის ორი ათას ხუთას ოცი წელი დასრულდა 1798 წელს, ხოლო იგივე ორი ათას ხუთას ოცი წლის ხაზი სამხრეთის სამეფოს წინააღმდეგ დასრულდა 1844 წელს. ეს ორი ხაზი წარმოადგენს კაცობრიობის ქვედა ბუნებას და კაცობრიობის უმაღლეს ბუნებას. ქვედა ბუნება, რომელიც ჩრდილოეთის სამეფოთია წარმოდგენილი, არის სხეული, ხოლო უმაღლესი ბუნება არის თავი. თავი არის სამეფოს დედაქალაქი და ის არის მეფე. ამ მაგალითისთვის ქრისტემ აირჩია იუდა, სამხრეთის სამეფო, რათა იქ დაემკვიდრებინა თავისი სახელი, ხოლო დედაქალაქი ქალაქია იერუსალიმი. იერუსალიმი არის ადგილი, სადაც მდებარეობს ძალის ჭეშმარიტი საწმიდარი, და ამ საწმიდარში არის სამეფო ტახტის დარბაზი მეფისთვის, რომელიც არის თავი.

ლევიანთა ოცდამეექვსეში მოხსენიებული „შვიდი ჟამი“ 1856 წელს იყო საბოლოო დამბეჭდავი ჭეშმარიტება, რომელიც განკუთვნილი იყო დროშის გასაძლიერებლად, რათა საქმე დაესრულებინა. 1844 წლიდან 1863 წლამდე ქრისტეს განზრახული ჰქონდა თავისი ღვთაებრიობა მარადიულად შეეერთებინა კაცობრიობასთან, მაგრამ კაცობრიობა აჯანყდა.

იმ დროს მას არ შეეძლო ადამიანის დაბალი ბუნების გარდაქმნა, რადგან ეს მის მეორე მოსვლაზე ხდება. მაშინ იგი ადამიანის უმაღლეს ბუნებას თავის ხატებად გარდაქმნის, კაცობრიობის თავს საღვთოობის თავთან შეაერთებს. თავი იყო სამეფოს დედაქალაქი. თავი იყო მეფე, და როცა ქრისტე ახორციელებს საღვთოობისა და კაცობრიობის შეერთებით ამ გარდაქმნას, იგი აერთიანებს როგორც კაცობრიობის, ისე საღვთოობის თავს იერუსალიმის საწმიდარში, წმიდათაწმიდაში, სადაც ქრისტე თავის მამასთან ერთად ზის.

გამარჯვებულს მივანიჭებ, რომ ჩემთან ერთად დასხდეს ჩემს ტახტზე, როგორც მეც გავიმარჯვე და დავჯექი მამაჩემთან ერთად მის ტახტზე. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:21, 22.

ქრისტე აღთქმას დებს, რომ ისინი (ლაოდისეელები), რომელნიც სძლევენ, როგორც მან სძლია (და ფილადელფიელებად იქცევიან), მასთან ერთად დასხდებიან ზეციურ ადგილებში.

რომელიც აღასრულა ქრისტეში, როცა იგი მკვდრეთით აღადგინა და თავის მარჯვნივ დასვა ზეციურ ადგილებში, ... და ჩვენც თანააღვადგინა და თანა დაგვსვა ზეციურ ადგილებში ქრისტე იესოში. ეფესელთა 1:20; 2:6.

ეზეკიელის ორი ჯოხის შეერთება (კაცობრიობისა ღვთაებრიობასთან) სრულდება ღვთის ძალის საწმიდარში (qodesh), სწორედ იმ დროს, როდესაც ძალის სიმაგრე (miqdash) აღიარებულია იმ წინასწარმეტყველურ გასაღებად, რომელიც აკავშირებს წინასწარმეტყველების როგორც შინაგან, ისე გარეგან ხაზებს, რის შესახებაც გაბრიელი მოვიდა, რათა დანიელს გაეგო, რა უნდა დამართნოდა ღვთის ხალხს ასორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. ქრისტეს სურდა ამ საქმის აღსრულება მილერიტულ ისტორიაში, მაგრამ ეს საქმე ჩაიშალა 1863 წლის აჯანყების გამო; თუმცა 1844-დან 1863 წლამდე ისტორია მაინც რჩება იმ ხაზად, რომელიც ამ მცდელობით საქმეს ასახავს.

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი შეიცავს გასაღებს მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლების შიდა და გარე უწყების გასაგებად, რომლებიც ჩვენს წინასწარმეტყველურ ისტორიაში 2014 წელს შემოვიდა. მეათე მუხლი მიუთითებს 1989 წელზე, რომელიც არის ას ორმოცდაოთხი ათასის რეფორმაციის მოძრაობაში აღსასრულის ჟამი, მაგრამ იგი ასევე შეიცავს იმ გასაღებს, რომელიც 2014 წლის დალუქვის ისტორიაში სასაზღვრო ნიშნულად ამოცნობის შესაძლებლობას იძლევა.

1844 წლის 22 ოქტომბერს აღთქმის მაცნე მოულოდნელად მოვიდა იმ ტაძარში, რომელიც თვითონ ჰქონდა აღმართული. ეს სასაზღვრო ნიშანი წინასწარმეტყველურად განასახიერებს 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც მესამე ანგელოზი კვლავ მოვიდა და მეშვიდე საყვირმაც კვლავ დაიწყო ჟღერა. მაშინ 1840-დან 1844 წლამდე ისტორიის განმეორებაც უნდა მომხდარიყო, რადგან ანგელოზი, რომელიც 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა, სხვა არავინ იყო, თუ არა იესო ქრისტე, და მისი საქმე იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა.

1840-დან 1844 წლამდე ასევე წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალე მოსასვლელ კვირადღის კანონს, ისევე როგორც 1844-დან 1863 წლამდე წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალე მოსასვლელ კვირადღის კანონს. და უაიტი 1844 წლის ისტორიას აერთებს ჯვრის ისტორიასთან, ხოლო ჯვარი წარმოადგენს სამი და ნახევარი წლის ორი ისტორიის გამყოფ საზღვარს, რომლებიც ერთმანეთს შეესაბამებიან. ჯვარი აღგენს, რომ წინამავალი ისტორია, რომელიც იწყება 1840 წელს და სრულდება 1844 წელს, და მომდევნო ისტორია 1863 წლამდე, არის ორი პარალელური ისტორია, რომლებიც ორივე ბეჭდვის პერიოდს წარმოადგენს.

პირველი ხაზი 1840 წლიდან 1844 წლამდე წარმოადგენს ფილადელფიელ ადვენტისტთა გამარჯვებას; მეორე ხაზი 1844 წლიდან 1863 წლამდე წარმოადგენს ლაოდისკიელ ადვენტისტთა წარუმატებლობას. ორივე კლასი წარმოდგენილია დანიელის წიგნის მეათე თავში, რადგან დანიელმა, რომელიც წარმოადგენდა გამარჯვებულ გონიერ ქალწულებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, იხილა ხილვა, ხოლო ისინი, ვინც მასთან იყვნენ, ხილვისგან გაიქცნენ.

და პირველი თვის ოცდამეოთხე დღეს, როდესაც მე დიდი მდინარის, ჰიდექელის, ნაპირზე ვიმყოფებოდი, აღვაყარი ჩემი თვალები და ვიხილე: აჰა, ერთი კაცი, სელის სამოსლით შემოსილი, რომლის წელიც უძვირფასესი უფაზის ოქროთი იყო შემოსარტყლული. მისი სხეული ქრისოლითს ჰგავდა, მისი სახე კი — ელვის სახეს; მისი თვალები ცეცხლის ლამპრებს ჰგავდა, მისი მკლავები და ფეხები — გაპრიალებული სპილენძის ფერს, ხოლო მისი სიტყვების ხმა — მრავლის ჟღერადობის ხმას. და მხოლოდ მე, დანიელმა, ვიხილე ეს ხილვა; კაცებმა, რომლებიც ჩემთან იყვნენ, ხილვა ვერ იხილეს, მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად. დანიელი 10:4-7.

დანიელის მეშვიდე თავში, მას შემდეგ, რაც დანიელმა მტაცებელი მხეცების ხილვა იხილა, გაბრიელი მოვიდა, რათა ხილვა განემარტა.

მე, დანიელი, ჩემი სხეულის შუაგულში ჩემი სულით შევწუხდი, და ჩემი თავის ხილვებმა შემამფოთა. მივუახლოვდი ერთს იქ მდგომთაგან და ვკითხე მას ყოველივე ამის ჭეშმარიტება. მაშინ მან მითხრა და გამაგებინა ამ საქმეთა განმარტება. დანიელი 7:15, 16.

დანიელის მერვე თავში, მას შემდეგ, რაც დანიელმა იხილა ხილვა საწმიდრის მხეცების შესახებ, გაბრიელი მოვიდა, რათა აეხსნა ეს ხილვა.

და მოხდა ასე: როდესაც მე, დანიელმა, ვიხილე ეს ხილვა და მის განმარტებას ვეძიებდი, აჰა, ჩემს წინ იდგა კაცი, კაცის სახების მსგავსი. და გავიგონე კაცის ხმა ულას ნაპირებს შორის, რომელმაც შესძახა და თქვა: გაბრიელ, აუწყე ამ კაცს ხილვის აზრი. დანიელი 8:15, 16.

დანიელის მეცხრე თავში, მას შემდეგ, რაც დანიელმა შეიმეცნა წელთა რიცხვი, რომელიც იერემიას მიერ იყო განსაზღვრული და მოსეს წერილებში წარმოდგენილი იყო როგორც წყევლა და ღვთის ფიცი, გაბრიელი მოვიდა, რათა ხილვა განემარტა.

და როცა ვლაპარაკობდი, ვლოცულობდი, ვადიარებდი ჩემს ცოდვას და ჩემი ხალხის, ისრაელის, ცოდვას, და წარვუდგენდი ჩემს ვედრებას უფალს, ჩემს ღმერთს, ჩემი ღვთის წმიდა მთისათვის, — დიახ, როცა ჯერ კიდევ ლოცვაში ვლაპარაკობდი, ის კაცი, გაბრიელი, რომელიც ხილვაში თავიდანვე მყავდა ნანახი, სწრაფი ფრენით მოვლენილი, შემეხო სადამოს შესაწირავის ჟამს. და განმაცნობა, მელაპარაკა და მითხრა: ო, დანიელ, ახლა გამოვედი, რათა მოგანიჭო სიბრძნე და გაგება. დანიელი 9:20-22.

ამიტომ, დანიელის წიგნიდან მოწმეთა სამ საფუძველზე, როდესაც გაბრიელი მეათე თავში დანიელს ეუბნება, რომ მოვიდა, რათა დანიელს გააგებინოს, რა შეემთხვევა

ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, გაბრიელი განმარტავს ქალური ფორმის „მარაჰ“-ს, გამომწვევ ხილვას, რომელიც დანიელმა იხილა და რომლისგანაც სხვა ჯგუფი გაიქცა.

ახლა მოვედი, რათა გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ხალხს უკანასკნელ დღეებში; რადგან ხილვა ჯერ კიდევ მრავალ დღეს შეეხება. დანიელი 10:14.

ხილვა, რომელიც დანიელმა იხილა და რომელმაც მორწმუნეთა შორის გამიჯვნა მოახდინა, იყო ქრისტეს გამოჩენის ხილვა, ორი ათას სამასი წლის ხილვა, მაგრამ ის იყო ამ ხილვის ქალური გამოხატულება. ქრისტეს მოულოდნელი გამოჩენის, როგორც ალექსანდრიის მაცნის, ხილვის გაგებამ შეცვალა დანიელი (და ისინი, ვისაც დანიელი წარმოადგენს) ქრისტეს ხატებად. ის, რაც „ღმერთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში შეემთხვევა“, წარმოდგენილია მილერიტების ისტორიით 1840-დან 1844 წლამდე, და აგრეთვე მილერიტებით 1844-დან 1863 წლამდე. ერთი ჯგუფი აჯანყებით გაურბის ხილვას, ხოლო მეორე ჯგუფი რწმენით მიჰყვება ქრისტეს უწმიდეს ადგილას, რათა მასთან ერთად დასხდეს ზეციურ ადგილებში.

მაგრამ როდესაც გაბრიელი განმარტავს იმ ხილვას, რომელშიც ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხი ქრისტეს ხატად გარდაიქმნება, იგი წარმოაჩენს სამყაროს გარეგან ისტორიას. დანიელის მიერ ნანახი ქრისტეს ხილვა გაბრიელის მიერ განმარტებულ იქნა, როგორც ას ორმოცდაათი ათასის ბეჭედდასმის ჟამის გარეგანი ისტორია. როდესაც გაბრიელის განმარტებაში მიღწეულია 2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორია, ის ისტორია, რომელიც ხაზგასმით არის წარმოდგენილი როგორც მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონის წინმსწრები, შეიმეცნება მხოლოდ იმ გაგების გასაღებით, რომელიც მათე მუხლში „სიმაგრედ“ არის წარმოდგენილი. 2001 წლის 11 სექტემბერს ყოველი ხილვის მოქმედებამ დაიწყო გახსნა, როგორც ბორბლები ბორბლებში.

და იყო უფლის სიტყვა ჩემდა მომართ, თქმული: მეო კაცისა, რა არის ეს ანდაზა, რომელიც გაქვთ ისრაელის ქვეყანაში და ამბობთ: დღეები გახანგრძლივდა და ყოველი ხილვა გაცუდდა? ამიტომ უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე მოვსპობ ამ ანდაზას და მეტად აღარ იხმარებენ მას ანდაზად ისრაელში; არამედ უთხარი მათ: დღეები მოახლოებულია და ყოველი ხილვის აღსრულებაც. რადგან აღარ იქნება ისრაელის სახლში არც ერთი ამოო ხილვა და არც მამებელი მკითხაობა. რადგან მე ვარ უფალი: ვილაპარაკებ, და სიტყვა, რომელსაც ვიტყვი, აღსრულდება; მეტად აღარ გადავადდება; რადგან თქვენს დღეებში, ურჩო სახლო, ვიტყვი სიტყვას და აღვასრულებ მას, ამბობს უფალი ღმერთი. კვლავ იყო უფლის სიტყვა ჩემდა მომართ, თქმული: მეო კაცისა, აჰა, ისრაელის სახლი ამბობს: ხილვა, რომელსაც იგი ხედავს, მრავალი მომავალი დღისათვის არის, და იგი წინასწარმეტყველებს შორეულ დროთა შესახებ. ამიტომ უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ჩემი სიტყვებიდან აღარაფერი გადავადდება მეტად, არამედ სიტყვა, რომელიც მე ვთქვი, აღსრულდება, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 12:21-28.

იმ ისტორიის შიგნით, ყველა იმ წინასწარმეტყველურ ბორბალს შორის, რომლებიც სხვა წინასწარმეტყველურ ბორბლებში ტრიალებენ, არის ერთი ბორბალი, რომლის შესახებაც შთაგონებამ უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველების შემსწავლელთ

აცნობა, რომ სწორედ იგი არის ის ბორბალი, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი განისაზღვრება. სტრიქონზე სტრიქონი, ეს ბორბალი ასევე უნდა იყოს ის ხილვა, რომელიც დანიელმა იხილა და რომელმაც იგი ქრისტეს ხატად გარდაქმნა, რადგან სწორედ ეს ხილვა განსაზღვრავს, რა ეწევა ღმერთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში.

„უფალმა ცხადად მიჩვენა, რომ მხეცის ხატი გამოისახება მადლის ჟამის დახურვამდე; რადგან იგი ღვთის ხალხისთვის უნდა იქცეს იმ დიდ გამოცდად, რომლის მეშვეობითაც მათი საუკუნო ხვედრი განისაზღვრება. შენი პოზიცია ისეთი წინააღმდეგობებით აღსავსე არეულობაა, რომ მხოლოდ მცირენი იქნებიან შეცდენილნი.“

„გამოცხადების 13-ში ეს თემა ნათლად არის წარმოდგენილი; [გამოცხადება 13:11–17, ციტირებულია].“

„ეს არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გაიაროს, ვიდრე დაიბეჭდებოდეს. ყველა, ვინც ღვთისადმი თავისი ერთგულება დაამტკიცა მისი რჯულის დაცვით და ყალბი შაბათის მიღებაზე უარის თქმით, დადგება უფლის, ღმერთ იეჰოვას, დროშის ქვეშ და მიიღებს ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს. ხოლო ისინი, ვინც დათმობენ ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას და მიიღებენ კვირა დღის შაბათს, მიიღებენ მხეცის ნიშანს.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 15.

გამოცდა, რომელიც მხეცის ხატის გამოცდად არის განსაზღვრული, ორგვარია. ეს არის გამოცდა, რომელიც წინასწარმეტყველების შემსწავლელს მოითხოვს, რომ აღიაროს მხეცის ხატის განვითარება, რაც არის ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის ამოქმედებამდე. ეს ასევე არის გამოცდა, რომელიც წარმოშობს ან მხეცის ხატს, ან ქრისტეს ხატს იმათში, ვინც წარმოდგენილნი არიან დანიელით, ან იმათში, ვინც გაიქცნენ. გამიჯვნა დაფუძნებულია იმაზე, თუ ეს ქალწულები „ხედავენ ამ დიდ ხილვას“, როგორც დანიელმა იხილა, თუ ხილვისგან გარბიან. დიდი ხილვის ხილვის გასაღები წარმოდგენილია სიტყვით „სიმაგრე“.

ჩვენ ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ძლიერი ანგელოზი, რომელმაც იოანე დაარიგა, სხვა არავინ იყო, თუ არა იესო ქრისტე. ის, რომ მან თავისი მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადგა, ხოლო მარცხენა — ხმელეთზე, ცხადყოფს იმ როლს, რომელსაც იგი ასრულებს სატანასთან დიდი ბრძოლის დასკვნით სცენებში. ეს მდგომარეობა აღნიშნავს მის უზენაეს ძალასა და ხელმწიფებას მთელ დედამიწაზე. ეს ბრძოლა საუკუნიდან საუკუნემდე უფრო ძლიერდებოდა და უფრო მტკიცე ხდებოდა, და ასეც გაგრძელდება დასკვნით სცენებამდე, როდესაც სიბნელის ძალთა ოსტატურად წარმართული მოქმედება თავის მწვერვალს მიაღწევს. სატანა, ბოროტ ადამიანებთან შეერთებული, მოატყუებს მთელ მსოფლიოს და იმ ეკლესიებს, რომლებიც ჭეშმარიტების სიყვარულს არ მიიღებენ. მაგრამ ძლიერი ანგელოზი ყურადღებას მოითხოვს. იგი ხმამაღლა ღაღადებს. მან უნდა უჩვენოს თავისი ხმის ძალა და ხელმწიფება მათ, ვინც სატანას შეუერთდა, რათა ჭეშმარიტებას წინ აღუდგეს.“

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები წარმოთქვეს, იოანეს ეძლევა მითითება, ისევე როგორც დანიელს მცირე წიგნთან დაკავშირებით: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.“ ეს შეეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთ წესრიგში გაცხადდება. დანიელი დადგება თავის წილხვედრში დღეთა დასასრულს. იოანე ხედავს მცირე წიგნს გახსნილს. მაშინ დანიელის წინასწარმეტყველებებს თავიანთი სათანადო ადგილი უჭირავთ პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებში, რომლებიც ქვეყნიერებას უნდა ეუწყოს. მცირე წიგნის გახსნა იყო დროის შესახებ უწყება.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთია. ერთი წინასწარმეტყველებაა, მეორე — გამოცხადება; ერთი დაბეჭდილი წიგნია, მეორე — გახსნილი წიგნი. იოანემ ის საიდუმლოებანი მოისმინა, რომელნიც ქუხილებმა წარმოთქვეს, მაგრამ მას უბრძანეს, არ დაეწერა ისინი.

„იოანესთვის მინიჭებული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილით გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა აღწერა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა ქვეშ უნდა მომხდარიყო.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.